ANUL III—No. 646

EDIŢIA ANTEIA

MERCURI 17 OCTOMBRE 1890

Adevĕrul

Să te fereşti, Române! de cuiŭ strein în casă.

V. Alexandri.

ADMINISTRAŢIA: Strada Nouă, 10

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA: Strada Nouă, 10

Bucurescĭ 16 Octombre

Surzĭ şi muţĭ

Vin astă-zi să introduc o notă discordantă în concertul armonios al gazetărieĭ noastre, care execută uvertura opereĭ electorale.

Vin să turbur cu cea maĭ mare cruzime liniştea care abia s'a restabilit aşternându-se pae în jurul bolnavuluĭ, în jurul guvernuluĭ d-luĭ general Manu.

D-lor gazetarĭ de partid, carĭ avețĭ toată atenţia îndreptată asupra partidelor d-voastre, în care stă scris: *Pake e un hoţ, saŭ Cariadi un tembel, saŭ Fleva un cameleon, aduceţĭ-vĕ aminte că ţara nu-ĭ compusă numaĭ din candidaţĭ la consiliul comunal!*

Gândiţĭ-vĕ, dezinteresaţĭ apostolĭ aĭ lumineĭ, că armata română, — în care se cuprinde tot tineretul, viitorul şi puterea ţĕreĭ— este decimată de un flagel neîndurat, care îşĭ întinde aripile orbitoare pe zi ce trece peste maĭ mulţĭ tinerĭ.

D-lor ziariştĭ, în loc de a căuta şi aduna note biografice asupra origineĭ luĭ Niţă Ardeiŭ, Fidot saŭ Tănase Bărbierul, bine-voiţĭ a vĕ osteni până la spitalul militar din strada Ştirbeĭ-Vodă, bine-voiţĭ a începe oare-carĭ cercetărĭ asupra pustiirilor făcute în armată, şi de aci prin sate, de *conjunctivita granuloasă*, de *oftalmia difteritică* şi de cele-l'alte boli de cazarmă şi vĕ asigur că vĕ va trece pofta de a lăuda pe Ion Brătianu saŭ pe Generalul Manu. In schimb, veţĭ începe a striga, a răcni din fundul plămânilor, că în armată e o grozăvie ne maĭ pomenită în vr'o ţară din lume, că ceĭ ce cunosc situaţia şi o ascund sunt nişte criminalĭ tot aşa de marĭ ca şi ceĭ carĭ aŭ creat'o şi o întreţin.

Dacă toată presa, pătrunsă de datoria-ĭ măreaţă, ar deschide o anchetă serioasă asupra deplorabileĭ stărĭ în care se află azĭ armata noastră din punctul de vedere sanitar; dacă, în loc de a se duce în corpore pentru a vedea capul spart al unuĭ bătăuş de către alt bătăuş electoral, presa de partid ar face grozav de interesanta statistică a orbireĭ soldaţilor în cazarmă şi în spital; dacă ea, în loc de a pune în fruntea coloanelor sale, cu litere de o şchioapă, promisiunea ridicolă dată de Regele Carol D-luĭ Ferechide, saŭ celebrele dar nerespectatele cuvinte ale D-luĭ D. Brătianu: *hoţiĭ la puşcărie...*, — dacă, în loc de acestea, presa întreagă ar publica numaĭ cifrele rezultate din ancheta sa asupra bolnavilor de ochĭ, mult maĭ demnă, mult maĭ cinstită, mult maĭ folositǎ ar fi şi ea şi ţara întreagă.

Fac un apel călduros la toată presa noastră, ca să ia în serioasă băgare de seamă cele spuse maĭ sus şi să nu întârzie a lua o hotărâre, al căreĭ rezultat ar fi nemĕsurat de folositor.

Guvernul generaluluĭ Manu, — care de la venirea sa la cârmă a îngrijit numaĭ de alaiul Regeluĭ în plimbările Sale prin ţară — dacă voeşte să se scape de o rĕspundere maĭ presus de puterile sale, este dator să dea la lumină statistica adevĕrată şi complectă a bolnavilor de ochĭ şi a infirmilor din armată.

Tăcerea sa este condamnabilă din toate punctele de vedere şi nimenĭ şi nimic nu-l o poate ierta.

Lumea este foarte îngrijită de cele ce aude şoptindu-se numaĭ asupra boaleĭ de ochĭ în armată.

Am relaţiĭ pozitive, din carĭ rezultă— contrar desminţireĭ date de un ziar oficios — că în regimentul al 2-lea de Roşiorĭ, cu garnizona în Slobozia, n'aŭ maĭ rĕmas de cât câte 20 de oamenĭ pentru îngrijirea a câte 100 de caĭ de fie-care escadron.

Mi se spune că Ministrul de rĕzboiŭ, în faţa aceste situaţiunĭ, ar fi decis a împrăştia pe soldaţiĭ acestuĭ regiment în diferite localităţĭ.

Mĕsura aceasta ar fi o nenorocire.

Mi se maĭ spune că şi în alte regimente, ca al 4-lea de linie, sunt foarte mulţĭ soldaţĭ atinşĭ de *conjunctivită granuloasă*; eŭ însu'mĭ am vĕzut soldaţĭ bolnavĭ de ochĭ din acest regiment trimişĭ în gardă prin diferite locurĭ din capitală.

Asupra tratamentuluĭ bolnavilor de ochĭ în spitalele militare mi se povestesc grozăviĭ şi, pentru a le ilustra, voiŭ publica zilele aceste— pentru D. ministru de rĕzboiŭ— câte-va cântece de jale sfâşietoare, făcute de soldaţiĭ orbiţĭ.

Ceea ce se petrece în armată nu trebue să se ţie sub tăcere. Ţara trebue să ştie pentru ce'şĭ dă copiĭ la cazarmă, pentru ce'şĭ cheltueşte ultima para.

Dacă simţul omenesc nu este amorţit în inimile guvernanţilor, dacă eĭ nu sunt la putere numaĭ pentru a fi miniştriĭ Regeluĭ, atuncĭ eĭ nu trebue să rĕmâie surzĭ şi muţĭ în faţa suferinţelor soldatuluĭ român.

Datoria lor este să arate tuturor adevĕrata situaţie, să facă un apel călduros la toţĭ oamenĭĭ de ştiinţă din ţară—la nevoe, să aducă specialiştĭ din străinătate — pentru a stirpi cât maĭ curând flagelul numit *conjunctivita granuloasă*, cu toate urmările eĭ nenorocite pentru întreaga populaţie a ţĕreĭ.

Din parte-mĭ, promit D-luĭ Ministru de rĕzboiŭ, că zilnic îĭ voiŭ repeta aceste lucrurĭ, până se va hotărî să ia mĕsurĭ serioase şi la lumina zileĭ.

Alexandru V. Beldimanŭ.

TELEGRAME

VIENA, 16 Octombre. — *Contele de Hartenau (principele A. de Battenberg), care era până acum colonel supra-numerariŭ al regimentuluĭ al 6 lea de dragonĭ, a trecut la regimentul de infanterie „regele Belgieĭ"; el a intrat prin urmare în serviciul activ al armateĭ austriace.*

GRATZ, 15 Octombre.— Persoanele din jurul principeluĭ Alexandru de Battenberg asigură că principele luând serviciŭ în armata austriacă a voit să dea o nouă probă că renunţă la orĭ ce rol politic.

VIENA, 15 Octombre. — *Politische Correspondenz* anunţă că întrevederea între d-niĭ Crispi şi de Caprivi va avea loc la 7 Noembrie la Milan, unde cancelarul Germanieĭ va sta până la 9 saŭ poate până la 10 Noembrie. Generalul de Caprivi va fi găzduit la palatul regal din Milan. Regele va da la Monza un prânz în onoarea sa.

Deschiderea Sobranieĭ

SOFIA 15, Octombrie — Azĭ la amiazĭ s'a deschis într'un mod solemn de către Prinţul şi cu ceremonia obişnuită a şeasea adunare naţională ordinară.

Trupele eraŭ înşirate de la palat până la Sobrania. Casele eraŭ împodobite: un mare numĕr de populaţiune s'a grămădit.

Sosirea şi plecarea prinţuluĭ a fost salutată cu 21 de tunurĭ.

Principesa Clementina, însoţită de doamna Sa de onoare, asista într'o loje.

La intrarea şi la eşirea de la Cameră prinţul a fost aclamat într'un mod căldurос de către deputaţĭ. Inaltul cler din care maĭ mulţĭ mitropoliţĭ veniţĭ pentru sinod eraŭ de asemenea de faţă, eĭ aŭ luat loc cu miniştriĭ la dreapta tronuluĭ.

Iată textul discursuluĭ princiar:

Domnilor reprezintanţĭ, Mĕ bucur că vĕd în capitala mea adunaţĭ pentru întâia sesiune regulată a adunăriĭ a 6-a naţională ordinară.

Increderea ce a arĕtat-o poporul meŭ guvernuluĭ meŭ scoţênd din sînul sĕŭ şi trimiţĕnd pentru a 'l reprezinta cetăţenĭ aleşĭ, luminaţĭ, e pentru mine o nouă probă că politica ce am inaugurat'o de la urcarea mea pe tronul Bulgarieĭ şi ce o urmează guvernul meŭ, este aprobată şi împărtăşită de poporul meŭ. Intărit de sprijinul poporuluĭ meŭ mult iubit, voiŭ susţine în viitor aceiaşĭ politică care într'un interval de treĭ anĭ a produs atât de bune şi folositoare rezultate pentru desvoltarea, emanciparea şi progresul patrieĭ noastre. In cursul acestuĭ an s'aŭ produs oare-carĭ evenimente însemnate pentru binele şi progresul poporuluĭ bulgar, evenimente ce cred de datoria mea a le aminti în această ocaziune solemnă. Deschiderea linieĭ Iamboli-Burgas, punerea în execuţie a noueĭ organizaţiunĭ a armateĭ şi introducerea noueĭ înarmărĭ perfecţionate, isprăvirea studiuluĭ linieĭ Sofia-Tirniva-Kaspician şi încheerea convenţiunilor comerciale cu Germania, Austria, Francia şi Elveţia.

De asemenea nu pot trece sub tăcere un eveniment însemnat petrecut în anul acesta: concesiunea de berate pentru trimiterea de episcopĭ bulgarĭ în Macedonia, eveniment prin care s'a dat satisfacţie uneia din cele maĭ legitime cererĭ ale conaţionalilor noştri ce se află sub dominaţia directă a Sultanuluĭ şi care constitue o dovadă vĕdită de bună voinţa Suzeranuluĭ nostru către întregul popor bulgar, precum şi dorinţa sa de a vedea acest popor înaintând în calea desvoltăriĭ şi progresuluĭ sĕŭ. Ordinea şi liniştea carĭ n'aŭ încetat de a domni în ţară în timpul lipseĭ mele din mult iubita mea patrie, simpatiile şi consideraţia ce le-am constatat în străinătate pentru poporul bulgar, pentru purtarea sa vitejească şi fermă în regularea autonomieĭ şi libertăţiĭ sale, m'aŭ convins pe deplin că ziua nu e departe când dreapta causă bulgară va avea triumful definitiv.

Guvernul meŭ prepară diferite proiecte de lege pentru buna organizaţie a ţĕreĭ; el le va supune examenuluĭ D-voastră luminat. Veţĭ întrebuinţa, sunt convins, pentru studiul lor, toată atenţiunea trebuincioasă, toate silinţele, toată experienţa D-voastră. Invocând bine-cuvântarea luĭ Dumnezeŭ asupra actelor şi lucrărilor D-voastră pentru binele patrieĭ, declar deschisă întâia sesiune regulată a adunăreĭ a 6-a generală ordinară. Trăiască Bulgaria!

Sobrania a procedat în urmă la alegerea preşedintelui şi a vice-preşedinţilor şi a biuroului.

Se crede că D. Slavkoff, fost preşedinte şi probabil tot fostul biuroŭ vor fi realeşĭ.

O scrisoare a D-neĭ Quinet

După cum am făgăduit cititorilor noştri, ne grăbim a da aci textul scrisoreĭ ce D-na Ermiona Quinet, născută Asaki, a adresat Inalt P. S. Mitropolit al Moldoveĭ şi Suceveĭ cu ocazia desvăliriĭ statueĭ tatăluĭ sĕŭ.

Femeile române vor găsi în aceste puţine rêndurĭ un program întreg de patriotismul şi dragostea ce ele trebue să aibă pentru Ţara şi familia lor.

Paris 21 Octombre 1890

Rue de Tournon 16

Mon Seniore,

Primesc cu o adâncă recunoştinţă adresa oficială cu care mĕ onorează Eminenţa Voastră şi care mĕ vesteşte de apropiata inaugurare a statueĭ ridicate spre amintirea mult iubituluĭ meŭ tată. Aceasta este singura mângâere ce am de când am fost lovită de nenorocire. Acest act de dreptate şi de recunoştinţă mĕ mişcă în adâncul inimeĭ. Onoare comitetuluĭ! Onoare veneratuluĭ sĕŭ Preşedinte, capul naţional al Bisericeĭ Române, onoare Românieĭ care slăveşte amintirea mareluĭ patriot! Până acum, singură dragostea mea de fată împreună cu Edgar Quinet, slăvise pe Gheorghe Asaky, stăbilind înaintea posterităţeĭ neperitoarele sale titlurĭ. De la 1812 până în ziua sa din urmă, Noembre 1869, el n'a avut de cât un gând, regenerarea Românieĭ. El şi-a servit ţara cu o desinteresare antică. El a introdus întâiele elemente de civilisaţiune în ţara aceia unde streiniĭ fanariotĭ ştersese orĭ-ce urmă de origine latină. El a desgropat limba română, el a introdus'o în învĕţământ, el a mlădiat'o în literatură. El a fost cel d'întêiŭ profesor naţional, cel d'ântêiŭ istoric, cel d'întêiŭ poet. El este adevĕratul înfiinţător al Instrucţiuneĭ Publice în Moldova. El a înfiinţat cea d'ântêiŭ gazetă, cea d'ântêiŭ tipografie. Scolĭ primare, academie, şcolĭ de fete, şcolĭ de arte şi meseriĭ, teatru naţional, încercărĭ de arte frumoase, stabilimente de utilitate publică, toate se datoresc cugetăreĭ şi iniţiativeĭ luĭ Gheorghe Asaky. In toate lucrările sale el a avut ca secretar unic pe fata sa. De la vĕrsta de opt până în anul al douĕ-zecĭ şi patrulea ea a lucrat de dimineaţă până seara cu tatăl sĕŭ, scriind sub dictarea luĭ. Operile, proectele, cugetările luĭ toate aŭ fost scrise de fata luĭ. Ea i-a consacrat toată tinereţea, până în ziua când, devenind femeia luĭ Edgar Quinet, ea s'a consacrat bărbatuluĭ eĭ, după cum cerea legea şi Evanghelia, şi amêndoĭ aŭ servit România.

Gheorghe Asaki, care a înzestrat şcolile cu treĭ moşiĭ câştigate prin un proces ţinut cu cheltuiala luĭ în timp de douĕ-zecĭ de anĭ, Gheorghe Asaki care fără încetare a jertfit interesele sale personale şi ale familieĭ pentru ţară, a împins abnegarea până a întrebuinţa averea feteĭ sale la patrioticile sale lucrărĭ (fabrică de hârtie, tipografie). Ruina materială era inevitabilă; fata sa a rĕmas fără niciĭ o moştenire de la părinţĭ, fără zestre, fără casă părintească.

Dacă amintesc toate aceste jertfe în această zi însemnată, o fac ca să spun că toată durerea este ştearsă prin gloríoasa rĕsplată pe care România o dă tatăluĭ meŭ, ridicându-l această statue! Am citit cu lacrămile în ochĭ, lacrimĭ de întristare şi de bucurie şi de mândrie, programul sĕrbătoriĭ inaugurăriĭ şi pe care Eminenţa voastră a bine-voit a mi-l trimite. De departe, voiŭ urma pas cu pas sicriul încununat cu florĭ, până la picioarele statueĭ.

Infirmă, bolnavă de atâţia anĭ, mi-a fost cu neputinţă să merg în România!

Aş fi murit pe drum! Dar gândul meŭ va fi acolo şi de departe trimit Eminenţieĭ voastre toată mulţumirea mea, o trimet şi comitetuluĭ, şi tuturor bunilor cetăţenĭ carĭ s'aŭ onorat eĭ înşi-şĭ, onorând pe tatăl meŭ.

Indrăznesc să rog pe Eminenţia voastră să primească cu bunătate omagiul recunoştinţeĭ şi adânceĭ mele emoţiunĭ.

Am onoare de a fi a Eminenţeĭ voastre prea umilă servă.

Vĕduva Edgar Quinet
născută Asaky

DIN IAŞI

Cu începere de astăzĭ am restabilit din noŭ serviciul nostru de corespondenţe şi telegrame speciale din Iaşĭ, care va urma în toate zilele în modul cel maĭ regulat.

Astăzĭ s'a deschis sesiunea generală a Consiliuluĭ judeţian cu ceremonialul obicinuit.

D. consilier George Alexandru Scorţescu a interpelat pe reprezentantul guvernuluĭ asupra ordinuluĭ Ministeruluĭ lucrărilor publice Nr. 70,481, prin care face cunoscut prefectuluĭ de Iaşĭ că nu se va maĭ clădi în acest oraş antrepozitul de mărfurĭ, prevĕzut în legea pentru dockurĭ.

*

Tot D. Scorţescu a interpelat asupra nesăbuitel mĕsurĭ ce i se atribue Direcţieĭ căilor ferate de a face juncţiunea linieĭ Dorohoiŭ Iaşĭ la Cucuteni, în loc de a fi făcută la Iaşĭ, după cum a fost proiectată şi votată de Corpurile legiuitoare.

*

Alaltă-erĭ Dumineca a avut loc adunarea generală a societăţeĭ pentru Invĕţătura Poporuluĭ Român sub preşedinţa d-luĭ colonel Petrovanu, asistat de d-luĭ Volanski ca secretar.

D. Andreĭ Vizanti, preşedintele, a dat citire raportuluĭ de mersul societăţeĭ şi adunarea a ales o comisiune compusă din d-niĭ: Climescu, Faur şi Mironescu ca să verifice socotelile şi gestiunea societăţeĭ.

*

La plecarea trenuluĭ de astă-seară, Lunĭ 15 Octombrie, studenţiĭ universitarĭ din Iaşĭ aŭ petrecut la gară pe D. Dr. Asaki, făcându'ĭ o prea frumoasă manifestaţie.

D. Lateş, unul dintre ceĭ maĭ eminenţĭ studenţĭ, a ţinut un discurs, la care a respuns d. profesor Asaki.

*

Tot astă seară aŭ plecat de aicĭ toate persoanele care veniseră din diferite oraşe ale ţăreĭ de jos, pentru a asista la ceremonia desvăliriĭ statueĭ luĭ G. Asaky.

*

Israeliţiĭ pământenĭ din Iaşĭ, formând o societate de bine facere, aŭ crezut în naivitatea lor că şi d-nul Nicu Weisengrün va lua parte ca membru cotizator.

Amicul d-luĭ Carp a cerut să fie admis ca membru onorific, de oare-ce nu va avea cu ce plăti cotizaţia!

Israeliţiĭ de aicĭ aşteaptă să i se îndeplinească dorinţa.

Procesul spărgătorilor de la Daniel

Curtea de apel de aci, secţia I, a judecat azĭ pe un grec anume Spiru Macri, acuzat că ar fi unul din spărgătoriĭ caseĭ bancheruluĭ Michel Daniel.

Curtea, fiind presidată de D. D. Rosetti, acuzarea fiind susţinută de D. procuror de secţie V. Leonescu, şi apărarea prezintată de D-niĭ avocaţĭ V. Dimitriu şi Al. Bădărău, a găsit cu cale că Macri nu e vinovat şi prin urmare l'a achitat.

Bietul Michel Daniel! niciĭ parigoria că hoţiĭ sunt la puşcărie! Vaĭ de el cum va dormi, d'aci încolo!

Ispravile Regelui la Calarasi

Venirea Regeluĭ în Călăraşĭ a mulţumit pe uniĭ şi a nemulţumit pe alţiĭ: a mulţumit pe cine nu trebuia, şi a nemulţumit pe cine trebuia să mulţumească. Şi nicĭ că se putea alt-fel, căcĭ cunoştinţele D-luĭ prefect în Călăraşĭ sunt tot atât de întinse cât şi ale Regeluĭ nostru, din care cauză mulţimile saŭ maĭ bine zis pricopselele aŭ căzut pe

cine a cunoscut D. prefect maĭ d'aproape; şi proba este că, între ceĭ carĭ meritaŭ să primească medaliĭ de la Suveranul Ţěreĭ, a căzut păcatele şi pe fraţiĭ Ceauşoglu, de origină turco-bulgarĭ şi de meserie: unul misit de cereale şi altul negustor de zestre, dar amîndoĭ deşteptĭ şi plinĭ de haz.

Gurile rele vorbesc că minunea de s'a medaliat nenea Paraschiva ar consta într'o farsă pe care 'ĭ-a jucat'o Regeluĭ, şi iată cum: nenea Paraschiva ar fi şoptit Regeluĭ, printr'un puternic d'aĭ zileĭ, că este amator să ia în antrepriză tăerea uneĭ pădurĭ din acele pe care le are Regele de pomană, şi aşa fiind, Regele, ca să poată maĭ lesne face gheşeftul, a dăruit câte o medalie D-lor Ciauşoglu. Acum poate orĭ-cine înţelege pe cine a ales Regele ca să decoreze din atâţĭ bărbaţĭ capabilĭ ce are Călăraşiĭ.

***

Venirea M. S. în Călăraşĭ a dat naştere la mult haz, şi hazul cel maĭ mare l'aŭ făcut în prima linie ceĭ care aŭ însoţit pe Rege şi care nu cunoşteaŭ pe nenea Costache Predeleanu şi pe simandicoşiĭ din Călăraşĭ, carĭ, plinĭ de emoţiune, nicĭ nu aŭ putut să rĕspunză *bob* Regeluĭ, după cum nicĭ Regele nu a ştiut *bob* ce le spune. Nenea Costache 'ĭ-a căzut în genunchĭ, nenea Călinescu, până să 'ĭ spue că e suprefect, s'a căznit o jumĕtate de ceas. Ce să maĭ vorbim de dînşiĭ, când chiar D. prefect a *feştelit'o* şi nu a putut să grăiască un singur cuvînt când l'a întrebat Regele cine este, de şi D. Manu 'l îmboldea pe la spate şi 'ĭ făcea semne să vorbească. D. Candiano Popescu a trebuit să pue batista la gură şi să rîză înfundat, căcĭ priveliştea ce 'ĭ era înaintea ochilor făcea să rîdă şi ceĭ din mormînt.

Apoĭ, când aŭ stat la masă, să fi vĕzut pe Stiffler şi pe ceĭ-l'alţĭ nemţĭ carĭ serveaŭ, rîzênd cu hohote fiind că nu ştiaŭ bieţiĭ oamenĭ cum să mănînce la masa Regală şi nicĭ ce să bea maĭ întâiŭ din cele cincĭ pahare care eraŭ puse dinaintea fie-căruia.

Uniĭ, ca să nu o buclucarisească maĭ rĕŭ, aŭ stat cu mâinile la piept, iar alţiĭ ca să nu se arate aşa de novicĭ, aŭ îmbucat câte o dată din mezelurĭ, dar... când le-aŭ adus fasanĭ?!... aci să fi văzut! Nenea Costache sucea din gât, nenea Ciauşoglu zicea că nu 'ĭ-e foame, d. Natan zicea că nu e *cuşăr*, numaĭ d'al de d. Marghiloman şi suita Regeluĭ se căzneaŭ cu bieţiĭ fasanĭ, din care nu crez că s'a mâncat cincĭ din câţĭ a adus neamţul.

***

Prin cercurile comerciale se vorbeşte că cu venirea Regeluĭ s'ar fi făcut şi câte-va *ciordelĭ* şi că şi-aŭ uns mulţĭ botişorul daca nu din masa împĕrătească, cel puţin din fărămiturĭ conform Sf. Scripturĭ. Aşa, Stiffler de la *Union*, a fost tocmit 4,200 francĭ ca să dea două mese complecte Regeluĭ; prin urmare, când comuna plătea această ecsorbitantă sumă, pentru două mese, era bine înţeles că Neamţul să dea mâncare de unde el va şti, şi să o gătească unde el va şti. Dar onorabiliĭ *kîrlanĭ* de la primărie, în scop de chiverniseală, aŭ cumpărat de la unul din aĭ... noştri o maşină sistematică, care costa câte-va sute de francĭ numaĭ ca să o dea neamţuluĭ să gătească bucate Regeluĭ şi în urmă s'o ciordească cine... cine... cine va fi maĭ *şmecher* şi cu dor maĭ mare de gospodăriea comuneĭ.

***

Tot cam ast-fel s'a procedat şi cu cumpărarea de covoare şi materie pentru steagurĭ şi altele. Domnişoriĭ (care fireşte trebue să fie decoraţĭ) însărcinaţĭ cu cumpărarea de covoare şi altele nu aŭ voit cu nicĭ un preţ să cumpere de la negustorĭ românĭ, şi dacă aŭ cumpărat câte ce-va, apoĭ aŭ făcut'o numaĭ de ochiĭ lumeĭ, iar miile de francĭ le-a dat d-luĭ Natan, cel care a mâncat cu Regele la masă şi care a fost pus pe lista de *Bene-merenti*. Şi aceasta aŭ făcut'o, căcĭ numaĭ jidaniĭ sunt discreţĭ, iar Româniĭ la alegere se daŭ de gol şi din bunĭ zdravenĭ se pomenesc cu halageaua în spinare. Nu e vorbă că covoarele, dacă s'aŭ cumpărat, s'aŭ cumpărat petece şi când o fi la *adicătele* lesne se împarte şi lesne se fac cu covoare toţĭ aceĭ care nu aŭ avut covoare.

***

Putem zice cu drept cuvênt, că pentru prima oară Călăraşiĭ aŭ vĕzut fasanĭ cu ochiĭ, şi tot în acelaşĭ timp putem asigura pe orĭ-cine că ceĭ de la masa Regeluĭ mult s'aŭ mirat când aŭ vĕzut aceste lighioane pe masă, puse în trigăruĭ, împodobite cu penele lor aşa cum se servesc fasaniĭ. Nu cuteza nimenĭ să rupă din eĭ, toţĭ stăteaŭ cu mâinile încrucişate şi căscaŭ gura la eĭ, şi de şi printre mesenĭ eraŭ mulţĭ carĭ aŭ vĕzut Parisul cu ocazia expoziţieĭ, dar să mĕ credeţĭ că l'aŭ vĕzut cu *brânza* în buzunar şi cu ghiudem în sîn şi daca vorbesc aşa, apoĭ nu vorbesc de nenea Costache saŭ nenea Ilie, şi de alţiĭ de... care sunt *dipotăţoĭ*, etc., etc. Să 'ĭ bată pustia de fasanĭ, căcĭ din cauza lor a rĕmas proverb în Călăraşĭ, aşa că cu cine te întâlneştĭ nu 'ţĭ vorbeşte de cât de fasaniĭ şi masa Regeluĭ.

***

N'apucase Regele să plece şi laudele începură. Toţĭ panglicariĭ spun şi se laudă cu spume la gură că le-a promis M. S. că are să paveze oraşul cu piatră cubică, ba uniĭ, că, cât aŭ stat cu M. S. de vorbă, le-a promis că are să aducă Borcea pe la *Ciocăneştĭ*, ba alţiĭ că, când aŭ bĕut cu Regele şampanie, le-a promis că la primă-vară are să dărâme puşcăria şi să facă alta nouă, şi în fine câte alte palavre şi laude.

***

Din toţĭ luptătoriĭ şi din toţĭ câţĭ s'aŭ succedat la cârma ţăreĭ, triumfătorĭ aŭ rĕmas junimiştiĭ, căcĭ în zilele lor Călărăşeniĭ avură norocirea să vază faţa *mareluĭ* Suveran al ţăreĭ Româneştĭ. Slavă Lor!

Alfonse

Din Bucovina

Cernăuţĭ 26 Octom. 1890.

Interesantă de tot şi demnă de a fi cunoscută este la noĭ în ţară aşa numita „damă română cultă" în sens pocit.

E deja o axiomă, că poporul, care n'are femeĭ, respectiv mame bune şi crescute conform tradiţiunilor şi cerinţelor aceluĭ popor, nicĭ nu poate să vieze mergênd alăturea cu cele-l'alte popoare; — cu cât maĭ puţin să progreseze?! — La noĭ în Bucovina sexul femeesc, dacă nu tot, totuşĭ o parte însemnată are o creştere cu totul pocită. Ne având şcolĭ româneştĭ afară de cele primare de prin sate, unde se învaţă, pre lângă cetire şi scriere, numaĭ mişcărĭ, elemente sarbede de calcul şi gramatică, copilele de la noĭ sunt silite să'şĭ urmeze studiile începute în şcoala primară română din sat, la o scoală nemţească (jidovească) din oraşele Bucovineĭ, unde orĭ nu se învaţă de fel româneşte orĭ numaĭ ca obiect facultativ.

După absolvirea şcoaleĭ primare orăşene îşĭ mântue studiile la noĭ copilele în „*Höhere Töchterschule*" (şcoala superioară pentru fete) din Cernăuţĭ, unde limba română maĭ nu se propune nicĭ de cum. Mântuind această şcoală, copilele se întorc în casele părinteştĭ făcênd pe „dama cultă...." Se naşte acum întrebarea: oare cu adevĕrat se poate numi cultă o româncă, d. e. fetiţa unuĭ preot de la ţară, dacă este în stare să vorbească frasele nemţeştĭ perfect, — româneşte însă ca şi când nu l'ar fi limba părintească?!... Cunoştinţĭ din literatura orĭ istoria noastră nicĭ nu'ĭ vorbă să aibă o ast-fel de copilă crescută în şcolile Bucovineĭ, în şcolile aceleĭ ţărĭ care are jumătate din poporaţiune românĭ adevĕraţĭ.

Cu părere de rĕŭ cunosc foarte multe dame române din Bucovina, cărora le e ruşine să vorberscă limba, ba de multe orĭ în prezenţa strĕinilor îşĭ cârtesc limba şi.... naţia lor. Inchipuiască'şĭ decĭ cine-va, că devenind maĭ târziŭ aceste dame soţiĭ şi mame, ce fel de progres se poate face pe terenul naţional, dacă copiilor născuţĭ din părinţĭ românĭ li se cântă deja în leagăn în loc de cântece bĕtrâneştĭ „*Ach du lieber Augustin*" (arie nemţească), şi li se spun în loc de poveştĭ de feţĭ frumoşĭ despre „*Gigerl*."

Chiar ridicându-se din leagăn, un ast-fel de copil e pierdut pentru ideile şi aspiraţiunile tatăluĭ sĕŭ, care altă vină nu are, de cât că soţia sa e o româncă crescută de şcolile jidoveştĭ ale Bucovineĭ. Fie tatăl cel maĭ conştiincios părinte, cel maĭ convins naţionalist, dacă n'are o soţie cu educaţie adevĕrat naţională, copiĭ sĕĭ nu vor fi ca dênsul, — deja din leagăn sunt meniţĭ a fi românĭ pociţĭ, precum maĭ sunt în Bucovina prea destuĭ.

Dacă intri astă-zĭ într'o casă a unuĭ român inteligent (d. e. a unuĭ preot, fiind-că la noĭ în Bucovina preoţiĭ fac un numĕr mare aĭ inteligenţeĭ române) atuncĭ toată conversaţia se face în limba germană.

Abia în timpul din urmă şi-aŭ dat maĭ mulţĭ părinţĭ fetiţele la şcoala românească (toate acelea studiază în Sibiŭ). Numĕrul lor este încă de tot mic (mi se pare că 6). Puţinĭ sunt în stare să-şĭ trimeată copii tocmaĭ la Sibiĭ; materia'mente sunt Româniĭ din Bucovina rĕŭ situaţĭ.

Precum se vede, cea maĭ mare nenorocire naţională pe care o aŭ Bucovineniĭ nu-ĭ că aŭ prea puţină inteligenţă, ci că acea inteligenţă, pe care o posed, se pierde vĕzênd cu ochiĭ; şi dacă s'ar pierde să n'o maĭ vezĭ ce ţĭ-ar fi, dar se pierde ca să le împedice la lucru şi la orĭ ce întreprindere.

O şcoală superioară de fete cu limba de propunere română, de asta ni-ĭ foame, de asta ni-ĭ sete; acest gol mare se poate deja vedea cu ochiĭ închişĭ şi nicĭ nu-ĭ mirare când auzĭ din gurile unor dame aşa zicênd „române:"

„*Das ist dăr'aus nicht pschüt*"!! (în jargonu vienez: „asta nu'ĭ nicĭ decum frumos", zicală ades auzită la damele Bucovinene române!

Veritas.

Informaţiuni

Primim de la corespondentul nostru special din Iaşĭ urmĕtoarea telegramă:

Iaşĭ 15 Octombre

Aseară a avut loc banchetul dat cu ocazia inaugurăreĭ statueĭ luĭ Asaki.

Aŭ asistat 79 de persoane.

D. Urechiă a citit multe scrisorĭ, telegrame şi una foarte importantă şi mişcătoare a D-neĭ Quinet, pe care o vom publica mâine.

S'aŭ ridicat maĭ multe toasturĭ de către D-niĭ Culianu, N. Ionescu, Dr. Asaki, Laurian, Urechiă. D. T. Basilescu a ridicat un toast pentru tipografi.

Argus

La întrunirea care a vut loc ierĭ la D-nu G. Vernescu şi la care aŭ luat parte peste 80 de membriĭ aĭ partiduluĭ liberal-conservator, după o discuţie animată, s'a hotărît lista definitivă pentru alegerile Comunale.

Această listă nu conţine nicĭ un element junimist.

De la 8 ale luneĭ curente a dispărut funcţionarul Ludwig Wilde de la Disconto-Gesellschaft din Berlin, luând cu sine o sumă însemnată în hârtiĭ de valoare.

Wilde era ocupat în ultimul timp cu înregistrarea obligaţiunilor de Stat române de 6⁰/₀, acum convertite.

Până azĭ s'a constatat o lipsă de 103,500 francĭ. Poliţia se află în urmărirea luĭ.

Primăria Capitaleĭ a luat decisiunea ca primul cupon al împrumutuluĭ de 16 milioane, să se plătească la casa comunală la 15 Noembre.

Toţĭ miniştriĭ vor pleca mâine dimineaţă la Sinaia, unde vor avea un consiliŭ, prezidat de M. S. Regele.

M. S. Regina va sosi la Predeal mâine la orele 3 p. m.

Ierĭ a început la spitalul militar examenul pentru gradul de farmacist-major. S'aŭ prezentat 6 candidaţĭ.

Comisiunea e compusă din D-nu inspector general Dr. Severin, D. Colonel Dr. Demostene, D. Colonel farmacist Nicolescu, şi din D-niĭ Majorĭ farmaciştĭ Ion Constantinescu şi Dumitru Stoicescu.

Toată lumea care a fost zilele acestea la Teatrul Naţional se plânge de frigul cel mare care este în sală.

Direcţia Teatruluĭ a făcut să se anunţe prin gazetele guvernamentale că a introdus sistemul de încălzit cu abur. De ce dar nu dă ordine să se încălzească sala?

Ni se scrie din Iaşĭ, că Sâmbătă seara a avut loc în sala primărieĭ o întrunire convocată de liberaliĭ-uniţĭ.

D. Lepădatu a fost proclamat preşedinte.

D. Mărzescu, luând cuvîntul, n'a putut să vorbească din cauza mulţimeĭ de agenţĭ aĭ administraţieĭ, carĭ'l întrerupeaŭ mereŭ şi din cauză că o parte mare dintre cetăţeniĭ adunaţĭ eraŭ contra unireĭ D-sale cu colectiviştiĭ.

Intrunirea a trebuit să se amâne pe altă dată.

O întrebare D-luĭ General Manu, Prim-ministru şi ministru de interne:

Ştie D-sa, că D. D. I. Roşu, ginerile doctoruluĭ Felix, ocupă o funcţie, pendinte de Ministerul D-sale, aceia de membru în comisiunea chimico-farmaceutică?

Ştie D-sa că D. Roşu, ca membru în comisiunea sus numită, are îndatorirea de a respecta şi păzi legile, în caz când ele ar fi nesocotite de cine-va? Dacă D. General Manu, a căruĭ onestitate şi dreptate sunt cunoscute, le ştie toate acestea, atuncĭ cum tolerează D-sa pe acela care nesocoteşte legile şi ordinele D-sale, ca să maĭ ocupe această funcţiune?

De ce nu'ĭ mută farmacia de la hotel de Londra?

Punem aceasta în vederea D-luĭ Ministru de interne.

D. Macri, unul din pictoriĭ noştri care promite mult, a expus la librăria Graeve un tabloŭ, reprezintând: *Turnul Colţeĭ*.

Sfătuim pe fie-care a vedea tabloul, care merită a fi vĕzut.

Ştirĭ Telegrafice

St. PETERSBURG, 14 Octombre. — Impĕratul şi împĕrăteasa aŭ primit pe colonelul rus Tcholak Antitch.

BRUXELLES, 14 Octombre. — La balotagele pentru consiliul municipal din Bruxelles s'a ales un candidat din liga liberală şi doŭĭ candidaţĭ din societatea liberală. După proclamarea resultatuluĭ s'a făcut manifestaţiĭ ostile dinaintea localuluĭ ligeĭ; a fost şi bătăĭ.

BELGRAD, 13 Octombre. — După ultimele năvălirĭ ale Albanezilor pe teritoriul sêrbesc, vr'o 20 de ţĕranĭ din satul sêrbesc Tirnovice aŭ trecut la rêndul lor pe teritoriul turcesc, bătênd pe Albanezĭ de la carĭ aŭ luat vr'o 50 capete de vite. Guvernul, desaprobând acest sistem, a ordonat imediat o anchetă şi a stabilit un cordon de trupe.

PARIS 15, Octombrie. — O convenţiune comercială provizorie a fost încheiată între Francia şi Grecia.

Grecia acordă Franciei nu numaĭ tarifele maĭ reduse dar chiar o reducere de 30⁰/₀ asupra dantelelor, de 50⁰/₀ asupra catifelelor şi mătăsurilor. Articolele de parfumerie şi vinurile sunt scutite de taxe. Marina franceză se va bucura de toate privilegiele acordate navigaţiuneĭ cele maĭ favorizate.

In schimb, Grecia va obţine până în Iunie 1892, aplicarea tarifuluĭ convenţional.

BERLIN 15, Octombrie. — O ediţie specială a *Monitoruluĭ Imperiuluĭ* publică discursul de felicitare adresat de Impĕrat mareşaluluĭ de Moltke.

POTSDAM 15, Octombrie. — La prânzul de gală a luat parte şi deputaţiunea militară austriacă.

CAIR, 15 Octombre.—Amiralul francez Duperré a fost primit într'un mod foarte cordial de către Kediv care voia să dea un prânz în onoarea sa, dar amiralul fiind nevoit să se afle la o dată fixă la Malta, a trebuit să refuze invitarea. —Kedivul i-a întors vizita la hotelul Agenţieĭ diplomatice a Francieĭ.

LONDRA, 15 Octombre. — *Agenţia Reuter* află din Sidney că greva generală poate fi considerată ca terminată. Un mare numĕr de marinarĭ aŭ cerut reintrarea lor în serviciŭ. Uvrieriĭ de mine uniţĭ din Newcastle aŭ adresat patronilor o scrisoare prin care-ĭ roagă să-ĭ primească fără nicĭ o condiţiune. Uvrieriĭ celor-l'alte uzine vor reîncepe lucrul până Marţĭ.

ATENA, 15 Octombre. — După ultimele resultate cunoscute până seara, majoritatea Tricupistă, de şi slabă, pare a fi asigurată.—D-l Tricupis a fost ales la Missolonghi şi d-l Delyannis la Tripolitza. Oraşul Atena a alès şapte ministerialĭ şi opt din opoziţie.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL" 2

Charles Merouvel

MORŢII ŞI VII

BUNICA

La Berry

Contele se gândea numaĭ la caleaşca duceseĭ de la Roche-Villars, care, zicea el, ducea cu dînsa un mister; se gândea că întoarcerea duceseĭ avea un scop; că Jonchère, acea moşie izolată, părăsită de aşa de multă vreme, nu maĭ avea nicĭ o plăcere numaĭ pentru două femeĭ singure. Atitudinea suferindă şi încurcată a feteĭ îl izbise, şi era hotărît în gândul sĕŭ ca să afle pricina.

Se maĭ gîndea că averea neamuluĭ la Roche-Villars unită cu averea orfaneĭ va face o avere cumplit de mare şi că dacă 'ĭ-ar da-o luĭ soarta, ar fi pentru el o restaurare nesperată şi una din acele întîmplărĭ care nicĭ-o dată nu s'ar plăti prea scump, fie chiar cu preţul uneĭ infamiĭ secrete.

Şi îşĭ zicea în gînd mereŭ:

— Vreaŭ să ştiŭ.... Şi am să ştiŭ!

Şi lucrul acesta 'ĭ era cu atât maĭ uşor cu cât moşia luĭ era lipită de a duceseĭ.

Insă Brevil, moşia luĭ, era lipită de Jonchères ca Parisul de Versailles.

Indre nu'ĭ tocmaĭ ţinut păcătos. Poate omul în unele locurĭ să aibă douĕ-treĭ leghe de moşie şi să traiască binişor.

Maĭ cu seamă în Brenne, care 'ĭ numaĭ pădurĭ şi lacurĭ, este sărăcia maĭ cumplită.

Castelele conteluĭ eraŭ alăturĭ cu castelul duceseĭ, în partea despre Preuilly şi la o distanţă de maĭ bine de douĕ leghe [1]) unul de altul.

Insă două leghe nu sunt nimic pentru un cavaler solid, şi contele vîna în pădurile de la Jonchère ca şi pe moşia luĭ.

Pe la ceasurile 6 ducesa ajunse acasă, adică o dărîmătură făcută din cărămizĭ netencuite cu obloane cenuşiĭ, cu înfăţişarea tot atât de posomorîtă pe cât de falnică.

Ducesa scoborî, ajută pe nepoata sa să se dea şi ea jos, trecu împreună cu dînsa, dupe ce spuse câte-va cuvinte vătafuluĭ care o aştepta pe peron, printr'un vestibul larg şi prin nişte coridoare lungĭ unde te strîngea de gît un miros tare de muced şi de mormênt, ajunse la extremitatea sudică a casteluluĭ, în catul întîĭ, deschise amêndouă uşile uneĭ camere îngrozitor de mare în care rĕspund un salonaş de o parte şi un cabinet mare de toaletă de altă parte şi zise:

— Aci o să şezĭ d-ta cât vom sta noĭ aci.

Şi vĕzênd douĕ lacrimĭ că se rostogolesc pe obrajiĭ feteĭ, o atrase pe pieptul eĭ uscat, lipi buzele sale subţirĭ şi sbîrcite pe biata frunte asta palidă şi zise:

— Aşteaptă-mĕ. Peste câte-va minute mĕ întorc. Am să-ţĭ vorbesc.

Blanşa se îngălbeni şi maĭ tare, lucru care i s'ar fi părut cuĭ-va că nu se poate, lăsă capul în jos şi nu respunse.

II

Secfestrată

După ce rĕmase singură fata se uită cu o privire stinsă la apartamentul acesta care i se da aproape cum un temnicer oferă o chilie osânditului ce i se predă.

Negreşit că ea nu găsea aci luxul din castelul de la Boissy de unde plecase în ajun, nicĭ luxul din otelul de la Roche-Villars.

Insă aspectul nu era îngrozitor.

Impresia se rĕsumă în douĕ vorbe:

Era mare şi trist.

Un pat jos acoperit cu damască de mătase roşie ieşită era în faţa unuĭ cămin mare.

Tablourĭ vechĭ întunecoase reieşaŭ în cadrele lor de aur pe întunecimea din fund.

O lumină slabă, a lunĭ care rĕsăreaŭ, pătrundea prin douĕ ferestre înalte cu geamurĭ micĭ şi se amesteca cu aceea pe care o daŭ douĕ lumânărĭ pe care un curent de aer o făceaŭ să joace şi cu aceea pe care o da un foc mare aprins de maĭ înainte ca să cureţe aerul din casă de miazme.

Blanşa îşĭ aruncă blana pe pat, se spălă repede pe obraz şi pe mâinĭ cu puţină apă şi deschise o fereastră.

In faţa cameieĭ sale era un balcon.

Se puse cu coatele pe rampă.

Acolo totul era noŭ pentru dênsa.

Nu'şĭ aducea aminte să fi maĭ vĕzut castelul acesta, ea nu venise acolo de cât când fusese copilă mică.

Marchizuluĭ de Charnay, tatăl sĕŭ, vînător mare din mila luĭ Dumnezeŭ, îĭ plăcea foarte mult acolo din pricina spaţiuluĭ peste care era stăpân, însă după ce murise el, ducesa părăsise Jonchère ca o locuinţă de nenorocire şi de doliŭ.

Castelul nu oferă nimic însemnat de cât masa luĭ.

O terasă pătrată închisă cu balustrade de piatră mâncată de vreme suportă masă luĭ roşiatică.

Dincolo de balustradă, un brâŭ de şanţurĭ cu apă în carĭ lunec crapĭ foarte marĭ, şi peste aceste şanţurĭ douĕ podurĭ.

Din balcon, fata vede puţin perspectivele unuĭ parc foarte întins ale căruĭ brazde de iarbă şi florĭ se roşiseră din pricina friguluĭ de peste noapte.

Tot ce vedea ea împrejurul sĕŭ era făcut pentru a îndulci durerile unuĭ suflet chinuit.

Pe tot minutul întorcea capul spre uşe cu un fel de spaimă în ochĭ.

In sfârşit simţi un fior şi părăsi balconul.

Se deschise uşa şi un glas poruncitor zicea în anticameră:

— Să nu între nimenĭ.

Nişte paşĭ se depărtară.

Ducesa intră, încue uşa şi rĕmase un moment nemişcată în loc.

Sihuta sa lungă, faţa'ĭ osoasă şi vînătă, pĕru'ĭ siv lins pe tâmple, fruntea'ĭ de fildeş îngălbenit, ochiĭ sĕĭ micĭ înfundaţĭ în văgăunile lor adâncĭ, rochia'ĭ lungă neagră care sta ţeapănă pe dênsa, buzele'ĭ subţirĭ îmbîcsite una într'alta ca să zicem aşa, făceaŭ să se prevază o scenă pregătită de maĭ înainte.

Ochiĭ i se pironiră pe nepoată cum îşĭ pironeşte eretele ochiĭ pe prepeliţă ca s'o ameţească şi cu degetul îĭ arătă un fotoliŭ. Pentru sine îşĭ alese altul.

Domnişoara de Charnay s'apropie de fotoliul arătat, căzu într'ênsul şi, rĕzimându-şĭ un cot pe un braţ al luĭ îşĭ puse capul pe mâna stângă şi aşteptă.

— D-ta te aumeştĭ Blanşa-Adelaida de Charnay, copila mea, începu ducesa cu o blândeţe pe care asprimea atitudineĭ sale nu o făcea să se prevadă. Mama dumitale era o la Roche-Villars, fata mea; tatăl d-tale un Godefroid de Charnay. Străbuniĭ luĭ de Charnay aŭ luat parte în Cruciade. Eŭ sunt o Montaltă, din familia Montalta Strozzi, o veche ilustraţiune a Italieĭ. D-ta eştĭ legată într'o parte cu tot ce este titrat şi nobil în ţara d-tale. Averea d-tale, de şi foarte mare azĭ, va fi şi maĭ mare când o veĭ moşteni pe a mea, lucru care o să se întâmple într'o zi, fiind-că pentru nimic în lume nu aş schimba ordinea moşteniriĭ. D-ta eştĭ nepoata mea, singurul meŭ copil. Avantagiile naştereĭ d-tale sînt marĭ, însă îţĭ impun şi marĭ datoriĭ. (Va urma)

[1]) Leghea veche de poştă avea, în Francia, 3898 metri.

LITERATURA AMERICANA

MARK TWAIN

FURTUNA

Fuseĭ deştepat de strigătul : Mortimer ! Mortimer ! şi după ce'mĭ adunaĭ minţile şi îmĭ întinseĭ mâĭnile (era o noapte întunecoasă al dracului în clipa aceia), apoĭ strigaiŭ :

— Evangelino, tu mĕ chemĭ ? Ce este ? unde eştĭ tu ?

— M'am închis în odaia de făcut ghete. Nu ţĭ-e teamă ţie să staĭ culcat în pat pe o furtună aşa de înspăimântătoare ?

— Haide, linişteşte-te, vino aicĭ...

— Mortimer !

— Dumnezeule ; dar ce aĭ, puica mea ?

— Ce ! îndrăzneştĭ încă să staĭ în acest pat ?

— Da ! de sigur.

— Scoală-te, numaĭ de cât ! îmĭ pare că datoria ta este de a'ţĭ păstra viaţa, dacă nu pentru tine, cel puţin pentru femeia ta şi pentru copiĭ tĕĭ !

— Dar, draga mea...

— Tacă'ţĭ gura, Mortimer. Tu ştiĭ că nu este loc maĭ periculos pe timpul uneĭ furtune, de cât în pat—toate cărţile o spun aceasta, tu cu toate acestea şezĭ lungit în pat, numaĭ şi numaĭ ca să mĕ contrazicĭ...

— Dar la dracu ! nu maĭ sunt în pat, sunt...

(Frasa fu curmată de o lumină din cele maĭ viĭ, urmată de un mic ţipĕt dat de D-na Mac-Williams şi de o zguduitură puternică de tunet).

— Na, uite, vezĭ Mortimer ! Cum îndrăzneştĭ să jurĭ într'un minut ca ăsta !

— Dar, n'am jurat.

— Vaĭ ! cum poţĭ minţi aşa ! Tu ştiĭ prea bine că nu este nicĭ un paratoner pe casa noastră şi că femeia ta şi copilaşiĭ tĕĭ nu aŭ absolut altă protecţie de cât aceia a Providenţeĭ. Dar ce facĭ tu acolo ? Scaperĭ vr'un chibrit ? Eştĭ nebun ?

— Şi ce face cu asta ? E întuneric besnă.

— Stinge chibritul îndată. Aŭ tu vreĭ să sacrificĭ existenţa noastră ? Tu ştiĭ că nimic nu atrage trăsnetul ca lumina ! (Fzt, zing, bum, bambum, bum, bumm). Auzĭ tu ? Vezĭ ce aĭ făcut !

— Nu vĕd nimic. Poate ca un chibrit să atragă trăsnetul, dar de sigur acesta nu căcĭ nu luminează.

— Eŭ sunt *sigură* că trăsnetul a căzut aiurea. Ah ! presimţ eŭ că nu voiŭ maĭ vedea lumina zileĭ.. Mortimer...

— Dar ! ce maĭ e încă ?

— 'Mĭ pare că te ducĭ unde-va..... Mortimer fi-veĭ tu în faţa căminuluĭ ?

— Aceasta este crima ce o comit în clipa aceasta.

— Atuncĭ, depărtează-te numaĭ de cât. Tu vreĭ să ne facĭ să pierim, vĕd eŭ. O sobă deschisă este ceĭ maĭ bun conductor al trăsnetuluĭ. Unde eştĭ tu acum ?

— La fereastră.

— Pentru Dumnezeŭ ! ţĭ-aĭ pierdut minţile ? Copiĭ de ţiţă chiar ştiŭ că este periculos să stea cine-va lângă o fereastră pe timpul uneĭ furtunĭ. Vaĭ ! cred că voiŭ muri dacă noaptea va maĭ ţine mult ! Ce zgomot se aude ?

— 'Mĭ caut pantaloniĭ.

— Iute, aruncă'ĭ departe de tine, cred că într'adevĕr dacă vreĭ să te îmbracĭ cu hainele, atuncĭ ţĭ-aĭ sărit din balamale ; cu toate că ştiĭ bine că toate autorităţile ştiinţifice mărturisesc că stofele de lână atrag trăsnetele. Nu maĭ căuta, înţelege. La ce te gândeştĭ tu ?

— Dar ce rĕŭ fac ?

— Mortimer, ţĭ-am spus de o sută de orĭ că dacă cântă cine-va, se fac vibraţiunĭ în atmosferă, carĭ vibraţiunĭ întrerup curentul electric.... dar în numele ceruluĭ, pentru ce deschizĭ tu uşa ?

— Dar ce dracu! cred că am libertatea de a deschide o uşe !

— Nu te juca cu dracu ! 'Ţĭ aflĭ moartea ! toţĭ carĭ s'aŭ ocupat cu subiectele savante, ştiŭ că creând un curent de aer să *invită intrarea trăsnetuluĭ* ! Inchide-o cât poţĭ de iute această uşe ! ah ! ce înspăimântător este de a fi închisă cu un nebun într'un asemenea moment ! Mortimer, ce facĭ tu acolo ?

— Nimic, de cât întorc canéua. E aşa de cald în această odae şi voesc să 'mĭ maĭ rĕcoresc faţa.

— Vaĭ de mine ! nu'ţĭ rĕmâne nicĭ o uncie măcar din crier ! Trăsnetul cade *tot-d'a-una* în apă. Inchide canéua. Numaĭ e chip de scăpare. Mortimer, ce facĭ tu acolo ?

— Este un tabloŭ jos, pe care l'am făcut să cază şi, Dumnezeule ! nu'l maĭ găsesc.

— Atuncĭ, tu eştĭ lângă zid. Facĭ o imprudenţă nesocotită! Nu ştiĭ că nu există conductor maĭ bun al trăsnetuluĭ de cât un zid ? Şi tu încă jurĭ ! Cum îndrăzneştĭ să jurĭ tu, când familia ta se află în cele maĭ îngrijitoare pericole ! Cumpărat'aĭ tu un pat de pene, cum te am rugat să o facĭ ?

— Aĭ uitat ! te poate costa chiar viaţa uitucenia ta Tu ştiĭ ? Dacă avem un pat de pene, tu puteaĭ să'l întinzĭ în mijlocul odăĭ şi să te culcĭ în el şi numaĭ aşa poate fi în siguranţa. Vino aicĭ, intră în această odae, ca să nu maĭ comiţĭ nesocotinţe.

Incercaĭ să o ascult, dar odăiţa mică nu putea să ne coprindă pe amêndoĭ, când uşa era închisă. Trebuĭ să mĕ supuĭ.

— Mortimer strigă femea mea, trebue ca acuma să veghez pentru siguranţa ta. Dă-mĭ cartea germană, care este pe sobă şi o lumânare, dar nu o aprinde dă'mĭ şi un chibrit, îl voĭ aprinde aicĭ. Această carte conţine instrucţiunĭ.

'I dedeĭ cartea, după ce spărseĭ o urnă de florĭ şi alte câte-va obiecte fragile prin întunericul besnă, şi doamna închise uşa aprinzând lumînarea cu mâna tremurând. Avuĭ o clipă de surprindere.

— Mortimer, ce este acest sgomot.

— E pisica.

— Pisica ! e îngrozitor ! Prinde-o şi închide-o în cutia lavoaruluĭ. Umblă iute, pisicile sunt pline de electricitate ! Până mâine o să'mĭ iasă perĭ albĭ în cap !

O auziĭ sughiţând. Mĕ hotărâĭ să o liniştesc. Căzuĭ de vr'o câte-va orĭ, mĕ loviĭ nu maĭ ştiŭ de câte orĭ, spărseĭ maĭ multe obiecte şi sfirşiĭ prin a închide pisica în cutia mobileĭ. Apoĭ ea începu să vorbească ast-fel :

— Cartea nemţească ne învĕţa că trebue să şează cine-va pe un scaun în mijlocul odăĭ şi trebue ca picioarele să fie isolate, adică ele trebuesc să fie puse în pahare.

Spărseĭ cea maĭ mare parte din paharele noastre şi mĕ lipsiĭ de a mĕ aşeza pe scaun.

— Apoĭ.... urmă ea; continuează un pasagiŭ atât de întunecos..:. toate verbele sunt grămădite la sfîrşitul fraseĭ.

— Aşa sunt nemţiĭ ; cu greŭ 'ĭ poaţĭ înţelege.

— Uite ! aicea pricep ce spune : pe timpul uneĭ furtunĭ trebue să sunĭ puternic cu un clopot mare.... Du-te de caută clopotul care dă semnalu meseĭ, e tocmaĭ bun pentru asta. Iute Mortimer iată-ne scăpate !

Mica noastră locuinţă de vară este asvârlită în creştetul unor şirurĭ de coline, care cârmuesc valea ce se întinde la poalele lor. Maĭ multe ograde se aflaŭ rĕspândite în preajmă ; cea maĭ apropiată era la câte-va sute de paşĭ depărtare de cuibul nostru.

Când făcuĭ să vibreze în aer sunetul acestuĭ îngrozitor clopot în timp de şapte saŭ 8 minute de o data obloanele se deschiseră repede şi un individ îndreptă spre noĭ lumina uneĭ lanterne.

— Ce se petrece aicĭ ?

— Capetele de oamenĭ se îmbulzeaŭ la ferestre şi aceste capete curioase 'şĭ sgâiaŭ ochiĭ de mirare zărindu-mĕ în cea maĭ simplă pompă şi scuturând clopotul meŭ.

Ca din somn mĕ desmeticiĭ numaĭ de cât.

— E furtună... amiciĭ meĭ, gângăniĭ eŭ. Şi pentru asta încercam să înlătur trăsnetul. Ne era teamă...

— Furtună ? Trăsnetul ? Dar, Domnule v'aţĭ pierdut minţile ? Noaptea este minunată. Cerul este atât de înstelat şi frumos şi afară de astea nicĭ n'a fost vre-o furtună.

Priviĭ afară şi rămăseĭ atât de uimit în cât nu putuĭ să articulez nicĭ o vorbă .

— Nu înţeleg nimic, rĕspunseĭ însfirşit, Noĭ am vĕzut distinct lumina printre perdelă şi afară de asta am auzit şi trăsnetul căzĕnd.

Incepură a rîde toţĭ ca nişte nebunĭ.

— Aţĭ făcut rĕŭ, 'mĭ zise unul dintre noĭ veniţĭ, că nu aţĭ deschis perdele pentru a arunca o privire în spre colină. Tunetul pe care l'aţĭ auzit era sgomotul tunuluĭ, fulgerile eraŭ scânteieturile ghiulelelor. Telegraful la miezul nopţeĭ ne-ă adus vestea despre numirea preşedinteluĭ şi s'a serbat numaĭ de cât aceată ştire.

Nicolae din Buzeŭ

ULTIME INFORMATI

Consiliele judeţene din ţară şi-aŭ început ierĭ lucrările.

Ministerul de Interne, în vederea acestuĭ lucru, a adresat o circulară prin care invită toate consiliele să fixeze budgetele şi să nu maĭ deschidă credite suplimentare, de asemenĭ recomandă ca toate compturile să fie înaintate ministeruluĭ şi să fie făcute cu îngrijire spre a nu maĭ da loc la neînţelegerĭ.

Anunţăm cu plăcere logodna D-şoareĭ Ecaterina Bibescu, fiica mult regretatuluĭ Principe Nicolae Bibescu şi a Princeseĭ Elena născută d'Elchingen, cu D. Dimitrie Bibescu, sub locotenent în al doilea regiment de roşiorĭ.

Joĭ vor începe în capitală examenele Căpitanilor aspiranţĭ la gradul de major.

Sunt aproape 30 de candidaţĭ. Examenile se vor ţine în localul clubuluĭ militar.

Noua lampă cu stingător automatic, inventată de d-l locotenent Kopeţchi, va începe a fi fabricată şi în ţară.

In acest scop d-nul Kopeţchi a făcut o convenţie cu d-l Opler, care a deschis o fabrică de lampe, spre a fabrica şi lampa d-sale.

Felicităm pe d-l Kopeţchi pentru ideia ce a avut de a crea o industrie în ţară.

Cursurile d-luĭ T. Maiorescu la Universitate vor începe la 25 Octombre pentru *Logică* şi la 2 Noembre *Istoria filosofieĭ germane*.

Domniĭ generalĭ Anghelescu şi Fălcoianu vor inspecta în curênd şcoala sub-oficerilor de la Bistriţa şi vor decide oare-carĭ schimbărĭ carĭ sunt de făcut în cursurile acesteĭ şcolĭ.

A doua alergare de caĭ, care trebuia să aibă loc Dumineca trecută, va avea loc joĭ 18 curent.

Călătoriĭ sosiţĭ de la Sinaia ne spun că zăpada căzută pe acolo este destul de mare şi că săniile aŭ înlocuit trăsurile, de asemenĭ şi la Piatra din judeţul Neamţu, prin oraş lumea umblă cu săniile.

Cu ocazia inaugurăreĭ statueĭ luĭ Asaki, fraţiĭ Şaraga, cunoscuţiĭ librarĭ din Iaşĭ, aŭ expus la vitrina lor toate operile mareluĭ patriot şi aŭ împărţit o broşură conţinênd autobiografia luĭ.

Aflăm cu plăcere că în curênd va avea loc căsătoria D-luĭ Ion Constantinescu, inspector financiar, cu D-şoara Mari Vasilescu, din Craiova.

Le urăm fericire.

In numĕrul nostru de erĭ am vorbit despre frigul cel mare care domneşte în Teatrul Naţional şi ne miram cum nu se face cald în sală când direcţia a introdus sistemul cel maĭ perfecţionat de încălzit : încălzirea cu abur ! Acum ni se lămureşte această taină. Direcţiunea a aşezat tuburile pentru abur, dar n'are maşinĭ spre a încălzi, şi acele maşinĭ vor sosi maĭ têrziŭ.

Ce va face direcţia când maşinile vor întêrzia de a veni până în Decembre ? Oare toată vara n'a avut destul timp să se îngrijască de aceasta ? De, slavă Domnuluĭ, vr'o muncă mare n'a avut de făcut ; dar : ca la noĭ la nimenĭ, toate se fac pe dos,

In comuna Verneşti, plasa Sărata, judeţul Buzĕŭ, se comit adesea furturĭ fără ca primarul aceste comune să se deranjeze din afacerile sale.

Ast-fel D. Ghiţă Vernescu, mare proprietar în numita comună, a fost jefuit maĭ de ună-zi, furându-i-se o casă cu banĭ în care avea 5,000 leĭ şi maĭ multe obiecte de valoare. Primarul Firică Zamfirescu n'a luat absolut nicĭ o mĕsură pentru descoperire făptuitoruluĭ.

Orĭ-care ar fi relaţiile sale cu numitul proprietar şi orĭ-care ar fi daraverile care îl pun în poziţiune de a nu da mare importanţă aceste hoţiĭ, noĭ protestăm în potriva inepţieĭ acestuĭ primar şi atragem atenţia D luĭ prefect de Buzĕŭ asupra bravuluĭ primar care din cauza multelor sale daraverĭ compromite fancţiunea sa în paguba locuitorilor.

Societatea funcţionarilor publicĭ a decis a se continua şedinţa Adunăreĭ generale, Miercurĭ 17 Octombre 1890, la orele 8 şi jum. seara în sala Nr. 18 a Palatuluĭ Universităţeĭ, când se va discuta modificarea statutelor şi pentru când d-niĭ Membri sunt rugaţĭ a lua parte negreşit.

Speram că cu mutarea spitaluluĭ militar în noul sĕŭ local, clădirea veche va fi închisă saŭ refăcută, şi că populaţiunea dimprejurul acestuĭ edificiŭ infect va fi în fine scutită de a maĭ respira un aer de spital, de latrine şi de autopsie.

Observăm însă că spitalul vechiŭ funcţionează ca şi maĭ înainte, maĭ murdar şi maĭ infect, iar cadavrele de la noul local se aduc tot la morga de àci pentru studiĭ.

Protestăm în contra aceste stărĭ de lucrurĭ şi rugăm pe D. Primar al Capitaleĭ a stărui pentru închiderea cu desĕvêrşire a acestuĭ focar de infecţiune în centrul oraşuluĭ şi pentru dĕrîmarea morgeĭ.

A eşit de sub tipar **Noţiunĭ de mitologie** ca adaos la ediţiunea VI din stil şi composiţiunĭ partea I de *I. Manliu.*

Teatrul Naţional. — Marţĭ, 16 curent, **Martira**, dramă în 5 acte.

Coloseul Opler. Reprezentaţiĭ variate în fie-care seară.

GLUME

Ce este program politic ?

O coală de hârtie pe care îţĭ înscriĭ opiniile politice pentru a nu le uita.

*

Ce este un deputat.

Un Domn care soseşte în Capitală cu un mandat, şi caze pleacă cu o prefectură.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL" 4

Adolphe Aderer

MONNA MARIA

III

Unu singur poate, printre toţĭ aceştĭ domnişorĭ tinerĭ, părea că arată Monneĭ o prietenie maĭ vie şi că nu o tratează ca pe un fel de camarad fără importanţă, ci ca pe o femee egală, dacă nu superioară celor care o înconjuraŭ.

Lordul Pickwell era cel din urmă vlăstar al uneia din familiile cele maĭ nobile din Anglia; el poseda o reşedinţă aproape regală în ţara Galilor. Tatăl sĕŭ, prietin al marchizuluĭ de Caserte, murise de cincĭ anĭ.

Tênĕrul lord, rĕmâind singur stăpân pe o avere foarte mare, nu găsise nicĭ o bucurie în posesiunea acestor avuţiĭ. Gonit din ţara sa de spleen, strĕbătuse cele treĭ sferturĭ ale pământuluĭ, vizitase India şi America, trecuse de la pol la ecuator, şi, din fie-care voiaj se întorsese maĭ trist, maĭ posomorît, maĭ puţin legat de viaţă : nu se interesa de nimic ; nu'ĭ plăcea nimic ! se plictisea.

Intâmplarea voi ca în drumul acesta încet şi sigur spre sinucidere să întâlnească în drum castelul de Caserte.

Marchiza, care nu'l vĕzuse de multă vreme, aflând că se află în Francia, îl poftise la vînătorile eĭ printr'o scrisoare care nu admitea refuz. Ea îĭ cunoştea boala şi înainte de venirea luĭ zisese Monneĭ:—Scumpa mea fiică, tu aĭ scăpat pe marchiza de Caserte care înainte de venirea ta murea de urît; azĭ îţĭ daŭ pe mâinĭ un bolnav maĭ greŭ atins de cât eram eŭ, pe lordul Pickwell. Dacă veĭ face şi minunea aceasta, ne vom duce să cerem Papi canonizarea ta.

Lordul Pickwell venise în Touraine şi chiar din primele ceasurĭ simţise influinţa bine-făcătoare a zîniĭ din castel.

Istoria feti îl mişcase, condiţiunea eĭ îl interesă, conversaţia eĭ, rĕspunsurile eĭ, frumuseţea eĭ îl fermecară şi în puţină vreme nu maĭ putu fără ea. Gândurile negre care'l munceaŭ crieriĭ fugeaŭ înaintea apariţiuneĭ acesteia radioase !

Misterioasă e puterea iubireĭ !... Cum să explicăm ciudata minune care asvîrlă la picioarele uneĭ flinţe fragede pe un bărbat care nu se gândea la dênsa cu câte-va ceasurĭ maĭ nainte ?... Va-să-zică un lord tênĕr a cunoscut în ţara luĭ toate plăcerile pe carĭ le procură bogăţia ; a întâlnit în saloanele princiare din Londra acele perfecţiunĭ viĭ, pe missele engleze, a frecuentat, în capitalele cele maĭ bogate, femeile cele maĭ vrenice de a fi adorate, şi pe nicĭ una nu i s'a prins ochiĭ, nicĭ una nu a izbutit să'l abată din urîtul care 'l roade, şi iată că el tremură în faţa uneĭ copile de 18 anĭ, fără părinţĭ, fără avere, crescută de întêmplare maĭ întâiŭ, de pomană pe urmă, şi care, dacă ar muri binefăcătoarea eĭ, fără să-l fi asigurat soarta, ar cădea poate iar în mizeria neagră şi în izolare !... Şi când seara, în salon, trece, modestă şi hotărîtă, ajutând pe marchiza să servească ceaiul, el nu o pierde din ochĭ, şi când îl întreabă ea dacă'ĭ maĭ trebue zahăr, el care s'a suit pe muntele Alb cu un picior sigur, acum tremură în fotoliul luĭ... Şi când cântă ea la pian vreun *Eco di Napoli*, plictisitul acesta, care a auzit fără gust şi fără plăcere stelele de la Covent—Garden saŭ de la Scala, nu pierde nicĭ o notă din cântecul Monneĭ Mariĭ.

Şi ca s'o vază, ca s'o audă, lordul Pickwell, care trebuia să stea numaĭ două zile în Touraine, acum şedea de maĭ bine de o sĕptămână, fără să se gândească să plece : ba din potrivă, făcea planurĭ pentru sĕptămâna viitoare şi, deşi vĕzuse toate minunile din lume, declară că nimic nu se poate potrivi în frumuseţe cu valea Cher-uluĭ.

Schimbarea aceasta bucura nespus pe marchiza de Caserte.

— Ce fermecătoare eştĭ ! zicea ea Monni seara când rĕmâneaŭ împreună.

Şi Monna era fericită de mulţumirea marchizeĭ. Se gândea că într'adevĕr tênĕrul lord părea maĭ puţin posămorât de cât în zilele d'întâĭ ale sosireĭ luĭ, însă gândul eĭ nu mergea nicĭ maĭ sus nicĭ maĭ departe. Ea considera pe lordul Pickwell ca şi pe ceĭ-l'alţĭ mosafirĭ aĭ castelului, cu sentimentul adânc al prea mareĭ depărtărĭ care o despărţea de dênşiĭ. Dacă s'ar fi întrebat bine poate că ar fi găsit în fundul inimiĭ eĭ o simpatie maĭ vie pentru tênĕrul englez ; însă Monna ar fi atribuit'o numaĭ dorinţeĭ de-a plăcea marchizeĭ saŭ numaĭ amintireĭ nenorocirilor sale propriĭ.

IV

Prezenţa unuĭ lord tênĕr, pe cât de bogat pe atât de nobil, trebuia să aţâţe printre mumele de familie reunite la castel multe pofte şi dorinţe interesate. Ele nu'şĭ ascundeaŭ simpatia pentru cavalerul acesta elegant, care avea poate figura cam tragică, dar al căruĭ rang şi avere ofereaŭ o siguranţă aşa de mare pentru viitorul uneĭ fete.

Intre toate, vĕduva unuĭ vechĭ legitimist, care nu se alipise nicĭ de monarhia din Italià, nicĭ de Imperiŭ, şi cu atât maĭ mult nicĭ de Republică, ducesa de Casteldur, nu menaja lorduluĭ Pickwell nicĭ un fel de avans. Buna damă judecase, de la întiia aruncătură de ochĭ, că fiica eĭ ar fi o partidă minunată pentru mosafirul marchizeĭ. Ea făcuse foarte uşor pe fiica sa Christiana să creadă că tênĕrul lord se uitase mult la dênsa.

Era vorba ca, în timpul cât va petrece la castel lordul Pickwell, să cucerească o făgăduială de căsătorie. Ducesa de Casteldur şi fiica sa nu cruţaŭ nimic pentru ca să'şĭ ajungă scopul.

Spionând toate gesturile şi toate mişcările tênĕruluĭ lord ele băgaseră iute de seamă, nu fără ciudă, că el avea o preferinţă deosebită pentru Monna Maria. Insă fiind-că fata asta, prin modestia purtărĭ eĭ, nu da nimic de vorbă gurilor rele, eraŭ silite să se stăpânească.

Intr'o seară, după prânz, toţĭ invitaţiĭ eraŭ întrunţĭ în salonaş. Monna şedea lângă marchiza şi lua o parte maĭ puţin vie de cât altă dată la ce se vorbea : cu ochiĭ în jos, cu mâinile puse alene, părea că o vedenie înfloratoare întunecase fără veste strălucirea veselieĭ sale, dupe cum umbra norilor, când lunec peste câmpiĭ, le stinge culorile pentru un moment. O glumă spusă de un tênĕr provocă un rîs general. Numaĭ Monna nu făcu nicĭ o mişcare, numaĭ ea nu rîse de fel.

— Dar ce aĭ tu, Monneta ? întrebă marchiza. — Tu nu zicĭ nimic.... De câtă va vreme parĭ că te gândeştĭ la alt ceva .... Nu cum-va nu'ţĭ e bine ?

— O ! nu, mămuţă, nu sînt bolnavă, dar.....

— Ştiŭ eŭ ce întristează pe domnişoara, zise atuncĭ ducesa de Casteldur.

Monna se uită mirată la dînsa, întrebându-se dacă adevĕrat îl pătrunsese ducesa gîndul eĭ.

— Da, m'aş prinde că plecarea curîndă a unuia din cavaleriĭ noştri ceĭ maĭ eleganţĭ (şi pe când vorbea ducesa se uita la Pickwell) nu e străină de melancolia aceasta....

Lovitura aceasta dreaptă fu urmată de o tăcere de ghiaţă : toţĭ ochiĭ se duseră de la Monna la tênĕrul lord şi de la tênĕrul lord la Monna care, surprinşĭ amîndoĭ de atacul acesta neprevĕzut, nu să grăbeaŭ să rĕspundă şi se vedeaŭ cam tulburaţĭ.

(Va urma)

CURSELE VAPORELOR DE POSTA PE DUNARE

CURSE IN JOS

Stația				Ora
de la Orşova	Sâm.	Luni,	Joî	3^{30} p. m.
» Severin	Dum.,	Marţî,	Vinerî	5 a. m.
» Brsa-Palanca	»	»	»	6^{40} »
» Radujevatz	»	»	»	8 »
» Gruja	»	»	»	8^{15} »
» Calafat	»	»	»	10 »
» Widin	»	»	»	10^{38} »
» Lompalanca	»	»	»	12^{40} »
» Rahova	»	»	»	3^{15} »
» Beket	»	»	»	3^{30} »
» Corabia	»	»	»	5^{30} »
» Nicopolî	Lunî	Mer.	Sâm.	7 a. m.
» Măgurele	»	»	»	7^{30} »
» Zimnicea	»	»	»	9 »
» Şiştov	»	»	»	9^{35} »
» Ruscink	»	»	»	12^{15} »
» Giurgiu Smârda	»	»	»	1 »
» Turtukaĭ	»	»	»	3^{15} »
» Oltenitza	»	»	»	3^{25} »
» Călăraşî (Oraş)	»	»	»	6 »
» Silistria	Marţî	Joî	Dum	4 a. m.
» Ostrov	»	»	»	4^{20} »
» Cernavodă	»	»	»	9 »
» Hîrşova	»	»	»	11 »
» Gura-Ialomitza	»	»	»	11^{30} »
» Brăila	»		după amiazî	
» Galatz	»	»	»	» »

CURSE IN SUS

Stația				Ora
de la Galatz	Marţî	Joî,	Marţî	9 a. m.
» Brăila	»	»	»	10^{25} »
» Gura-Ialomitza	»	»	»	2^{20} p. m.
» Hirşova	»	»	»	3 »
» Cernavodă	»	»	»	5^{45} »
» Ostrov	»	»	»	9^{30} »
» Călăraşî (Oraş)	»	»	»	6 »
» Silistra	»	»	»	10^{30} a. m
» Oltenitza	Mer.	Vinerî	Dum.	2 »
» Tartucay	»	»	»	2^{15} »
în Giurgiu (Smârda)	»	»	»	5^{3} »
de la Giurgiu (Smârda)	»	»	»	11 »
» Ruciuk	»	»	»	12 »
» Sistov	»	»	»	3^{15} »
» Zimnicea	»	»	»	3^{45} »
» Măgurele	»	»	»	6^{10} »
» Nicopoli	»	»	»	6^{20} »
» Corabia	»	»	»	8^{10} »
» Beket	Joî			10^{55} »
» Rahova	»			11^{10} »
» Lompalanca	Joî	Sâm.	Lunî	6 a. m.
» Widin		»	»	9^{45} »
» Calafat		»	»	9^{15} »
» Gruja		»	»	12 »
» Radujevaz		»	»	12 p. m.
» Brsa-Palanca		»	»	2 »
în Severin		»	»	4^{30} »
de la Severin	Vin.	Dum.	Mar	5^{30} a. m

Tipografia Modernă Grigorie Luis Strada Academieî 24.